

[A. M. Hansen.]

højtærede Minister havde gjort i sin Fremsettelsestale, hvor den højtærede Minister havde betegnet den Opgave, som foreligger her, som en politisk neutral Opgave, og dette gik det ærede Medlem ind for og udtalte sin store Glæde over, idet han sagde følgende, som ærede Medlemmer kan læse paa Sp. 2713 i Folketingstidende for 1930—31:

„Efter alle rettænkende Menneskers Opfattelse bør den politiske Kamp slet ikke foregaa paa dette Lovgivningsomraade, den bør langt snarere foregaa paa det erhvervspolitiske Lovgivningsomraade. Her bør vi kunne samles i Arbejdet for at faa Fremskridt gjort, som vil være til Gavn for vort Samfund i alle dets Led og Dele. Her bør vi kunne samles til Arbejdet som til en politisk neutral Opgave“.

Saa smukt udtalte det ærede Medlem sig ved Sagens første Behandling. Og nu i Dag? Ja, saa hører vi det ærede Medlem kritisere Lovforslaget paa en Maade, som ikke er helt ukendt i dette Ting, naar vi forhandler disse Spørgsmaal om Sociallovgivningen, begyndende med at beklage sig over, at de og de Aldersrentenydere og de og de Invalidersrentenydere ikke faar nok, de faar for lidt i Forhold til andre, de skulde have noget mere efter det ærede Medlems Mening, for saa henimod Slutningen af sin Tale at komme ind paa det økonomiske Omraade og paavise, at her er blevet brugt flere Penge, end vi har Raad til. Det er, siger jeg, en Maade til polemisere paa, som ligger uhyre langt borte fra den Indstilling, det ærede Medlem havde, da han begyndte paa disse Forhandlinger. Ja, ved at høre det ærede Medlems Tale i Dag og sammenligne den med den Tale, det ærede Medlem holdt om den samme Sag for et Par Aar siden, opstaar der en Lyst hos mig til at holde en lille Præken for det ærede Medlem. Det skulde være over Teksten hos Matthæus om de to Brødre, der fik Opfordring til at arbejde. Den ene af dem sagde nej, men fortrød det og gik senere i Arbejde. Den anden... (*Hans Thyge Jacobsen*: Det staar i Lukas) ... Det staar ogsaa i Matthæus, 21. Kapitel. Den anden svarede ja, men gjorde det ikke. Hvem af disse to Tjenere gjorde deres Herres Villie, og hvem af disse to Tjenere er det, det ærede Medlem ligner? Det er den Mand, der sagde ja, men ikke gjorde Arbejdet. Thi de Udtalelser, som det ærede Medlem kom med i Dag, staar meget grelt

til de Udtalelser, som det ærede Medlem begyndte disse Forhandlinger med.

Det ærede Medlem siger, at Sætserne for de gamle i Landkommunerne er sænket. Ja, i Forhold til Forslaget — det er der ingen, der har bestridt —, men i Forhold til den nugældende Lov er de hævet. Naar dernæst det ærede Medlem fremdrager enkelte Sætser i Invalidersrenten og paaviser, at der for enkelte af disse finder en Nedsættelse Sted i Forhold til de nugældende Sætser, og nævner som Eksempel Invalidersrenten for den enlig stillede Kvinde, ja, saa gør han sig skyldig i den samme Metode, som han for et Par Aar siden misbilligende her fra dette Sted karakteriserede som Drillerier. Den Gang var det det daværende Medlem Hr. C. O. Pedersen, der fremsatte Kritikken af den mindre Nedsættelse, der kunde findes paa enkelte Sætser hist og her. I Dag er det det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, der altsaa fremsætter Drillerierne, Drillerier kaldte det ærede Medlem en saadan Kritik, for det er jo indlysende, at naar man gaar fra det ene System til det andet, vil der hist og her være Muligheder for en Ændring ogsaa til den Side, at Sætserne kan gaa ned. Naar man som her drager Invalidersrenten ind og sammenfatter den med Aldersrenten og siger: Paa samme Maade som vi yder Aldersrente under Hensyntagen til den enkeltes Forhold, hvad enten det drejer sig om, hvor man bor, eller om ens økonomiske Forhold, om man er Forsørger, eller man ikke er Forsørger eller delvis bliver forsørget, vil vi gaa frem med Hensyn til Invalidersrenten, og naar man siger, at indenfor alle disse forskellige Kategorier bør Invalidersrenten være forskellig, ligesom Aldersrenten nu er det til en vis Grad, ja, saa er det af den Grund, at man derved kan komme de vanskeligst stillede til Hjælp, medens Invalidersrenten hidtil har været udbetalt med samme Beløb uden Hensyn til, om den paagældende var Forsørger eller ikke, uden Hensyn til, hvor den paagældende havde Ophold, og uden Hensyn til vedkommendes økonomiske Forhold ud over, hvad Medlemsret som nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse betinger. I dette Lovforslag sammenarbejdes Invalidersrentesætserne og Aldersrentesætserne, hvorved man opnaar, at man for Invaliderne kan tage Hensyn til de højst forskellige Forhold, hvorunder ogsaa de kan komme til at leve. Naturligvis vælger det ærede Medlem den laveste Sats, Satsen for enligstillede Kvinder, og tager jo ogsaa de 9 pCt. Nedsættelse med, som er en Følge af Pristallet. Og det